

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 13. kwietnia 1917.

Treść: (№ 160.—163.) 160. Rozporządzenie o uregulowaniu obrotu drzewem. — 161. Rozporządzenie, dotyczące zabezpieczenia użytkowania paszy i pastwisk w roku 1917. — 162. Rozporządzenie, w sprawie mormowania obrotu opodatkowanym spirytusem rafinowanym i napojami spirytusowymi. — 163. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia cen najwyższych za opodatkowany spirytus rafinowany, rum tutejszo-krajowy i wódkę szynkarską.

160.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 10. kwietnia 1917

o uregulowaniu obrotu drzewem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

Założenie Biura gospodarstwa drzewnego.

§ 1.

1. Dla popierania produkcji drzewa i dostarczania drzewa jakoteż dla uregulowania handlu i obrotu drzewem zakłada się Biuro gospodarstwa drzewnego.

2. Obowiązkiem Biura gospodarstwa drzewnego jest w szczególności:

- a) przedsięwzięcie dochodzeń o zapasach drzewa zdatnego do wyrębu, następnie o zapasach drzewa ściętego, obrobionego, zrąbanego i porzniętego, oraz o środkach ruchu, istniejących w poszczególnych przedsiębiorstwach;
- b) współdziałanie przy zabezpieczeniu zapotrzebowania drzewa dla zarządu wojskowego i dla innych działów państwowego zarządu;

- c) współdziałanie przy pokrywaniu zapotrzebowania drzewa dla ludności cywilnej, w szczególności dla wielkiego i małego przemysłu i dla rolnictwa;
- d) popieranie uzyskiwania drzewa, popieranie przewozu i przerabiania drzewa przez udzielanie pomocy przy staraniu się o siły robocze, o środki przewozu, ruchu i żywności jakoteż o wszystkie inne przedmioty zapotrzebowania;
- e) współdziałanie we wszystkich sprawach, odnoszących się do zewnętrznego handlu drzewem.

3. Biuro gospodarstwa drzewnego jest osobą prawniczą. Nie jest ono bynajmniej przedsiębiorstwem zarobkowym i nie zajmuje się interesami obliczonymi na zysk.

4. Biuro gospodarstwa drzewnego podlega Ministrowi rolnictwa i winno stosować się do jego wskazówek.

Organa biura gospodarstwa drzewnego.

§ 2.

Organami Biura gospodarstwa drzewnego są:

1. prezydent i jego zastępca;
2. pełne zgromadzenie;
3. wydział wykonawczy.

Prezydent.

§ 3.

1. Prezydent zastępuje Biuro gospodarstwa drzewnego na zewnątrz. Do niego należy kierowanie czynnościami Biura gospodarstwa i wykonywanie uchwał, powziętych przez pełne zgromadzenie

(§ 4.) albo przez wydział wykonawczy (§ 6.). On przewodniczy na pełnym zgromadzeniu i na wydziale wykonawczym. Prezydentowi podlegają siły pomocnicze Biura gospodarstwa drzewnego, które on przyjmuje i oddala.

2. W razie, jeżeli prezydent dozna przeszkody, wykonują jego uprawnienia jego zastępcy.

3. Prezydent albo jego zastępcy podpisują Biuro gospodarstwa drzewnego w sposób prawnie wiążący.

4. Prezydenta i jego zastępców ustanawia Minister rolnictwa.

Pełne zgromadzenie Biura gospodarstwa drzewnego.

§ 4.

1. Pełne zgromadzenie Biura gospodarstwa drzewnego składa się w połowie z zastępców gospodarstwa lasowego, a w drugiej połowie z zastępców przerabiającego drzewo wielkiego i małego przemysłu, handlu drzewem i górnictwa. Członków ustanawia Minister rolnictwa w porozumieniu z właściwymi Ministrami po wysłuchaniu powołanych pod względem fachowym korporacji.

2. Pełnemu zgromadzeniu są zastrzeżone wszystkie środki natury zasadniczej, jakie w myśl tego rozporządzenia ma zarządzać Biuro gospodarstwa drzewnego. Uchwały pełnego zgromadzenia są wiążące dla prezydenta i wydziału wykonawczego.

Do pełnego zgromadzenia należy w szczególności:

- a) zatwierdzanie instrukcji Biura gospodarstwa drzewnego;
- b) wydawanie opinii oraz udzielanie informacji interesowanym państwowym władzom centralnym;
- c) uchwały co do urządzenia biur filialnych;
- d) badanie i zatwierdzanie preliminarzy i zamknięć rachunków Biura gospodarstwa drzewnego.

§ 5.

1. Pełne zgromadzenie zwołuje prezydent w miarę potrzeby. Należy je zwołać na posiedzenie w ciągu ośmiu dni, jeżeli zażąda tego na piśmie jeden z komisarzy rządowych (§ 8.), wydział wykonawczy (§ 6.), albo przynajmniej pięciu członków pełnego zgromadzenia, wynieniających przedmiot rozprawy.

2. Do ważności uchwały pełnego zgromadzenia jest potrzebna obecność przynajmniej jednej trzeciej części członków. Uchwały na pełnym

zgromadzeniu zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Wydział wykonawczy.

§ 6.

1. Wydział wykonawczy składa się przynajmniej z czterech, a co najwyżej z ośmiu członków, ustanowionych z pośród członków pełnego zgromadzenia, których należy wybrać po połowie ze zastępców gospodarstwa lasowego i z grupy reszty członków Biura gospodarstwa drzewnego. Ustanawia ich Minister rolnictwa w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

2. Do wydziału wykonawczego należą przygotowawcze obrady co do spraw, które mają być traktowane na pełnym zgromadzeniu, jakoteż uchwały co do czynności bieżących, w szczególności opiniowanie podań o pozwolenie na wywóz drzewa.

Do ważności uchwały wydziału wykonawczego potrzeba obecności przynajmniej połowy członków. Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

3. Prezydent ma prawo przybierać do rozpraw nad poszczególnymi przedmiotami członków pełnego zgromadzenia z głosem doradczym, jakoteż słuchać znawców.

4. Prezydent ma składać pełnemu zgromadzeniu peryodyczne sprawozdania z działalności wydziału wykonawczego.

Prawa i obowiązki członków i funkcjonariuszy.

§ 7.

1. Prezydent, jego zastępcy, jakoteż członkowie pełnego zgromadzenia i wydziału wykonawczego, wypełniają swoje zadania jako urząd honorowy. Za podróże w służbie Biura gospodarstwa drzewnego otrzymują oni jednak zwrot wydatków na podróż, jakoteż diety w tej samej wysokości, co członkowie rady gospodarstwa rolnego.

2. Członkowie i funkcjonariusze Biura gospodarstwa drzewnego winni popierać jego cele i zadania według swych najlepszych sił i zaniechać wszystkiego, co by Biuru gospodarczemu utrudniało lub uniemożliwiało spełnianie jego zadań. Są oni obowiązani dokładnie przestrzegać wydanych przez Biuro gospodarstwa drzewnego zarządzeń i przepisów, zgodnie z prawdą udzielać Biuru gospodarstwa drzewnego albo jego delegatom w odnośnych do Biura gospodarczego sprawach

wszystkich żądanych wyjaśnień i przestrzegać na zewnątrz milczenia co do wszystkich dochodzących do ich wiadomości spraw, tyczących się Biura gospodarstwa drzewnego albo handlowych stosunków. Mają oni ślubować milczenie Ministrowi rolnictwa albo jego zastępcy.

Państwowy nadzór i zastępstwo.

§ 8.

Nadzór państwowy nad prowadzeniem Biura gospodarstwa drzewnego wykonują komisarze rządowi, mianowani przez interesowanych Ministrów. Podczas wojny zastrzega się także Ministrowi wojny ustanowienie komisarza rządowego. Komisarze rządowi mają prawo być obecnymi na wszystkich rozprawach i posiedzeniach pełnego zgromadzenia i wydziału wykonawczego; mogą oni każdego czasu zabierać głos i przedstawiać wnioski, co do których musi się powziąć uchwałę. Komisarze rządowi nie uczestniczą w głosowaniu. Mają oni jednak prawo żądać odroczenia wykonania uchwał pełnego zgromadzenia i zarządzeń wydziału wykonawczego aż do czasu, gdy wyda rozstrzygnięcie Minister rolnictwa. Komisarze rządowi mają też prawo wglądać we wszystkie księgi, zapiski i akta Biura gospodarczego i żądać potrzebnych im wyjaśnień.

O ile dla przestrzegania interesów publicznych i dla popierania zadań Biura gospodarstwa drzewnego zostaną wysłani od przypadku do przypadku przez państwowe władze centralne osobni zastępcy, przysługuje im prawo być obecnymi na naradach i posiedzeniach pełnego zgromadzenia i wydziału wykonawczego, oraz każdego czasu zabierać głos.

Obowiązek zgłaszania.

§ 9.

Posiadacze lasu, jakoteż posiadacze i przechowcy drzewa są obowiązani na zarządzenie Ministra rolnictwa zgłosić swe zapasy drzewa i donosić o obrocie drzewem periodycznie lub od przypadku do przypadku. Są oni obowiązani przedkładać Biuru gospodarstwa drzewnego na jego żądanie także wszystkie inne dokumenty i wykazy, których ono potrzebuje do przeprowadzenia swych zadań, jakoteż zezwolić państwowym organom alboważ przez Ministerstwo rolnictwa specjalnie do tego zobowiązanym organom na przedsięwzięcie naoczni miejscowej i w razie potrzeby na wglądanie w zapiski kupieckie.

Produkcya i dostawa drzewa.

§ 10.

1. Dla ochrony interesów publicznych może Minister rolnictwa zarządzić:

- a) przedsięwzięcie wyřębu,
- b) dostarczanie drzewa i jego przerabianie na drzewo budowlane, przemysłowe i opałowe oraz oddawanie drzewa według cen, jakie sam oznaczy według swego swobodnego uznania.

2. Biuro gospodarstwa drzewnego może otrzymać zlecenie od Ministra rolnictwa, aby przeprowadziło powyższe zarządzenia na rachunek zobowiązanych, jeżeli nie uczynią oni zadość zleceniu Ministra rolnictwa w ciągu stosownego czasokresu. Należy jednak przytem możliwie jak najbardziej oszczędzać interesy zobowiązanych.

§ 11.

Przed wydaniem zarządzeń przez Ministra rolnictwa po myśli §§ 9. i 10. należy dać sposobność wydziałowi wykonawczemu do wyrażenia swej opinii.

Wydatki Biura gospodarstwa drzewnego.

§ 12.

1. Dla pokrycia wydatków Biura gospodarstwa drzewnego można na producentów drzewa, na przerabiających drzewo i na handlarzy drzewem nałożyć świadczenie datków albo uiszczanie należności przy sposobności przepisanych zgłoszeń.

Rodzaj i wysokość datków i należności ma ustanowić Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu i z Ministrem skarbu po wysłuchaniu Biura gospodarstwa drzewnego w ten sposób, by wydatki znalazły w nich pokrycie.

2. Ewentualne nadwyżki, pozostające po pokryciu wydatków, należy złożyć do funduszu rezerwowego, zarządzanego przez Biuro gospodarstwa drzewnego, na pokrycie niedoborów.

3. Po rozwiązaniu Biura gospodarstwa drzewnego rozstrzyga Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem skarbu o użyciu funduszu.

Przekroczenia; kary.

§ 13.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń oraz za każde współdziałanie przy udarenianiu ustanowionych w niem zobowiązań będą karały polityczne władze powiatowe grzywnami do 5000 K albo aresztem

do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Postanowienia końcowe.

§ 14.

Gminy są obowiązane współdziałać przy stosowaniu tego rozporządzenia.

Początek mocy obowiązującej.

§ 15.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 13. kwietnia 1917.

Clam-Martinic wlr. Trnka wlr.
Spitzmüller wlr. Urban wlr.

161.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 10. kwietnia 1917,

dotyczące zabezpieczenia użytkowania paszy i pastwisk w roku 1917.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Postanowienia rozporządzenia z dnia 6. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 111, w sprawie zabezpieczenia użytkowania paszy i pastwisk w roku 1915 mają obowiązywać także na rok 1917 z następującymi zmianami:

- a) czasokres dla przedłożenia spisu gruntów przez komisje dla żniw (§ 2., l. 2, powołanego rozporządzenia) ustanawia się do 1. maja 1917, a
- b) czasokres dla dostarczenia dowodu użytkowania przez samych właścicieli gruntu (§ 3. rozporządzenia) ustanawia się do 15. czerwca 1917.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinic wlr. Handel wlr.
Schenk wlr.

162.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 11. kwietnia 1917,

w sprawie unormowania obrotu opodatkowanym spirytusem rafinowanym i napojami spirytusowymi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Dla opodatkowanego spirytusu rafinowanego, dalej dla rumu tutejszokrajowego (rum, zrobiony ze spirytusu przez domieszkę esencji rumowej albo prawdziwego rumu), wreszcie dla wódki szynkarskiej (wódka, niesłodzona lub zwyczajem miejscowym słabo słodzona, zrobiona ze spirytusu na zimno lub na gorąco z domieszką esencji aromatycznych albo bez nich) ustauawia każdorazem najwyższe ceny sprzedaży Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 2.

Opodatkowany spirytus rafinowany jakoteż rum tutejszokrajowy i wódka szynkarska (§ 1.) muszą wykazywać pewną oznaczoną najmniejszą zawartość alkoholu. Zawartość tę oznacza się dla opodatkowanego spirytusu rafinowanego przy sprzedaży w ilościach wyż 25 litrów na 95 procentów objętościowych, przy sprzedaży w ilościach do 25 litrów włącznie na 94 procentów objętościowych, dla rumu tutejszokrajowego na 40, a dla wódki szynkarskiej na 25 procentów objętościowych.

§ 3.

Produkowanie innych napojów spirytusowych jak te, które są wymienione w § 1., jest w czasie obowiązywania tego rozporządzenia dozwolone tylko tym przemysłowym producentom napojów spirytusowych, którym dla pokrycia ich zapotrzebowania cukru przekazała Centrala dla cukru dotychczas eukier w ilości, odpowiadającej w normalnych czasach poborowi przynajmniej 30 g rocznie. Tym producentom dozwolone jest jednak wyrabianie innych napojów spirytusowych jak te, które wymieniono w § 1., tylko z tem ograniczeniem, że z ilości spirytusu, stojących każdemu producentowi w danej chwili do dyspozycji, licząc według procentów litrowych, przynajmniej $\frac{3}{4}$ muszą oni przerobić na rum tutejszokrajowy albo na wódkę szynkarską, a tylko resztę wolno obrócić na wyrabianie innych napojów spirytusowych jak te, które wymieniono w § 1.

§ 4.

Czuwanie nad przestrzeganiem postanowień §§ 2. i 3. powierza się organom skarbowym.

Producenci wymienionych w § 1. towarów, następnie ich drobni sprzedawcy i szynkarze są obowiązani dozwolić organom skarbowym na wejście do ubikacji przedsiębiorstwa, następnie na zabieranie próbek z zapasów, jakoteż na wgląd do ich ksiąg i do wszystkich innych zapisków handlowych. Za wzięte próbki, o ile towar okaże się na podstawie zbadania zgodnym z przepisami, będzie świadczony zwrot według ustanowionych w danej chwili cen najwyższych. W przeciwnym razie nie będzie świadczony żadne wynagrodzenie; w tym przypadku ma ponieść przedsiębiorca niezależnie od następstw karnych także koszta, połączone z wzięciem próbek i z ich zbadaniem.

§ 5.

Władze polityczne pierwszej instancji mają prawo w razie wzbraniania się wydawania rumu tutejszokrajowego i wódki szynkarskiej albo też z innych ważnych przyczyn zabronić poszczególnym przemysłowcom szynkowania w kieliszkach innych napojów spirytusowych.

Przez to zarządzenie nie zostają dotknięte istniejące przepisy, dotyczące się wyszynku napojów spirytusowych.

§ 6.

Wszystkie przed wejściem tego rozporządzenia w życie zawarte umowy o kupno, sprzedaż i dostawę opodatkowanego spirytusu rafinowanego, rumu tutejszokrajowego albo wódki szynkarskiej są bezskuteczne, o ile nie dopełniono ich już przed wejściem tego rozporządzenia w życie. Roszczenia odszkodowawcze z powodu niedopełnienia, zaistniałe przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej tego rozporządzenia, pozostają nie-
dotkniętymi, jednak nabywca nie może żądać dopełnienia, lecz tylko odszkodowania.

§ 7.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych na podstawie tego rozporządzenia zobowiązań będą karali władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do sześciu miesięcy, o ile dana czynność nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 22. kwietnia 1917.

Spitzmüller wtr.

Höfer wtr.

163.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 11. kwietnia 1917,

tyczące się ustanowienia cen najwyższych za opodatkowany spirytus rafinowany, rum tutejszokrajowy i wódkę szynkarską.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i w wykonaniu rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 11. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 162, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Dla sprzedaży opodatkowanego spirytusu rafinowanego ustanawia się aż do dalszego zarządzenia następujące ceny najwyższe:

- a) dla sprzedaży w ilościach ponad 25 litrów K 6·50.
- Cenę tę rozumie się za 1 liter absolutnego alkoholu;
- b) dla sprzedaży w ilościach powyżej 1 litra aż do 25 litrów włącznie K 7·30;
- c) dla sprzedaży w ilościach 1 litra lub mniejszych niż 1 litr K 9·30.

Ceny, ustanowione pod b i c, rozumie się za 1 litr przestrzenny o 94 procentach objętościowych zawartości alkoholu.

Dla sprzedaży opodatkowanego spirytusu rafinowanego, uskutecznianych na zlecenie Centrali dla spirytusu przez jej filie, obowiązują ceny, ustanowione w danej chwili przez Centralę dla spirytusu za zgodą Urzędu dla wyżywienia ludności.

§ 2.

Dla rumu tutejszokrajowego (rum, zrobiony ze spirytusu przez domieszkę esencji rumowej albo prawdziwego rumu), mającego przynajmniej 40 procentów objętościowych zawartości alkoholu, ustanawia się aż do dalszego zarządzenia następujące ceny najwyższe za litr przestrzenny:

- a) dla sprzedaży w naczyniach powyżej 25 litrów K 6·20;

- b) dla sprzedaży w naczyniach od $\frac{1}{2}$ litra do 25 litrów włącznie; następnie dla sprzedaży w używanych w handlu naczyniach zamkniętych mniej niż $\frac{1}{2}$ litrowych, jednak w ilości łącznej przynajmniej 5 litrów, K 7·80;
- c) dla sprzedaży w ilościach mniej niż $\frac{1}{2}$ litrowych K 9·40.

§ 3.

Dla wódki szynkarskiej (wódka niesłodzona lub zwyczajem miejscowym słabo słodzona, zrobiona ze spirytusu na zimno lub na gorąco z domieszką esencji aromatycznych albo bez nich), mającej przynajmniej 25 procentów objętościowych zawartości alkoholu, ustanawia się aż do dalszego zarządzenia następujące ceny najwyższe za litr przestrzenny:

- a) dla sprzedaży w ilościach powyżej 25 litrów K 3·20;
- b) dla sprzedaży w ilościach od $\frac{1}{2}$ litra do 25 litrów włącznie; następnie dla sprzedaży w używanych w handlu naczyniach zamkniętych mniej niż $\frac{1}{2}$ litrowych, jednak w ilości łącznej przynajmniej 5 litrów, K 4·20;
- c) dla sprzedaży w ilościach mniej niż $\frac{1}{2}$ litrowych K 5·40.

§ 4.

Ustanowione w niniejszem rozporządzeniu ceny rozumie się za gotówkę, bez skonta, z miejsca sprzedaży, jednak z wyłączeniem kosztów, naczyń napełnianych i bez opakowania jakoteż bez istniejących ewentualnie dodatków gminnych i pobieranych w Galicyi i na Bukowinie na zasadzie ustaw krajowych należności szynkarskich.

Naczynia napełniane jakoteż opakowanie wolno policzyć tylko po cenie własnych kosztów.

Ceny najwyższe, wynikające przy uwzględnieniu opłat, wymienionych w pierwszym ustępie, winna ustalić i ogłosić polityczna władza I. instancyi.

We wszystkich lokalach, w których trzyma się na sprzedaż spirytus, rum tutejszokrajowy albo wódkę szynkarską należy uwidocznnić ustanowione w tym względzie każdorazem ceny najwyższe przez przybicie ich zestawienia, na którym ma poświadczyć władza polityczna I. instancyi, że je widziała.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 22. kwietnia 1917.

Höfer wlr.